

Tajné učenie
 Diel prvý:
 Vývoj vesmíru
 Kapitola 16
 Cyklická evolúcia
 a karma (odplata)
 Podľa učenia, Mája, alebo
 klamlivý zjav usporiadania
 udalostí a akcií
 na tejto Zemi,
 sa mení, kolíšuc
 podľa národov a miest.
 Ale hlavné znaky
 života človeka sú vždy
 v súlade so „súhvezdím“,
 pod ktorým
 je človek narodený
 alebo by sme mali povedať
 s charakteristikami
 jeho oživujúceho princípu
 alebo božstva, ktoré ho
 riadi, či už ho nazývame
 Dhyan Chohan
 (Planetárni duchovia),
 ako je tomu v Ázii
 alebo Archanjel
 ako je tomu v gréckych
 a katolíckych cirkvách.
 V dávnom symbolizme
 to vždy bolo SLNKO
 (hoci bolo myslené
 Duchovné,
 nie viditeľné Slnko),
 o ktorom sa predpokladalo,
 že zosiela najvyšších
 Spasiteľov a Avatárov.
 Odtiaľ spojovací článok
 medzi Budhami
 a Avatármi a toľkými
 ďalšími inkarnáciami
 najvyššej SEDMIČKY.
 Čím bližšie priblíženie
 k Pravzoru človeka
 „v Nebí“,
 tým lepšie pre smrteľníka,
 ktorého osobnosť
 bola vybraná jeho
 vlastným osobným božstvom
 (siedmy princíp),
 ako jeho pozemské obydlie.

Pretože s každým úsilím
 vôle smerom
 k očisteniu a jednote
 s „Vlastným-bohom“,
 človek z nižších lúčov
 sa zlomí
 a duchovná entita človeka
 je ťahaná vyššie
 a stále vyššie k lúču,
 ktorý vytláča ten prvý,
 až kým, od lúča k lúču,
 vnútorný človek
 nie je vyťahnutý do
 jediného a najvyššieho lúča
 Prapôvodcu - SLNKA.
 Takto
 „udalosti ľudstva
 bežia v koordinácii
 s početnými formami“,
 keďže jednotlivé jednotky
 toho ľudstva pochádzajú
 všetky do jedného
 z rovnakého zdroja –
 z centra a jeho tieňa,
 viditeľného SLNKA.
 Pretože rovnodennosti
 a slnovraty, obdobia
 a rozličné fázy
 solárnej dráhy,
 astronomicky
 a číselne vyjadrené,
 sú iba
 konkrétnymi symbolmi
 večne žijúcej pravdy,
 hoci pre nezasvätených
 smrteľníkov vyzerajú
 ako abstraktné myšlienky.
 A toto vysvetľuje
 mimoriadne
 číselné náhody
 s geometrickými vzťahmi,
 ako je ukázaná
 niekoľkými autormi.
 Áno; „naš osud je zapísaný
 vo hviezdach!“ Iba,
 čím bližšie je jednota medzi
 smrteľným odzrkadlením
 ČLOVEKA a jeho
 nebeským PRAVZOROM,
 tým menej nebezpečné

sú vonkajšie podmienky
 a nasledujúce reinkarnácie
 – ktorým ani Budhovia
 ani Kristovia nemôžu
 uniknúť. Toto nie je povera,
 a už vôbec nie fatalizmus.
 To druhé naznačuje
 slepý beh nejakej
 ešte viac slepej sily
 a človek je slobodný činiteľ
 počas svojho pobytu na Zemi.
 Nemôže uniknúť svojmu
 prevládajúcemu Osudu,
 ale má na výber
 z dvoch ciest, ktoré ho
 zavedú tým smerom
 a môže dosiahnuť
 cieľ utrpenia –
 ak mu je tak ustanovené,
 či už v snehobielych
 rúchach Mučeníka alebo
 v špinavých odevoch
 dobrovoľníka
 na zločinnej ceste;
 pretože existujú vonkajšie
 a vnútorné podmienky,
 ktoré ovplyvňujú
 určenie našej vôle
 na naše činy
 a je v našej moci nasledovať
 jednu z tých dvoch.
 Tí, ktorí veria
 v Karmu (odplatu),
 musia veriť v osud, z ktorého
 od narodenia až po smrť
 každý človek utkáva okolo
 seba vlákno za vláknom
 tak ako pavúk
 robí svoju pavučinu;
 a tento osud
 je ovládaný
 buď nebeským hlasom
 neviditeľného pravzoru
 mimo nás alebo našim
 osobnejším astrálom
 alebo vnútorným človekom,
 ktorý je až príliš často zlým
 géniom stelesnenej entity
 nazývanej človek.
 Obe tieto ukazujú

na vonkajšieho človeka
ale jedna z nich
prevláda;
a od úplného začiatku
neviditeľnej bitky
tvrdý a neúprosný
zákon kompenzácie
do toho vstupuje
a nabera svoj kurz
presne sledujúc výkyvy.
Keď je utkané posledné
vlákno a človek je zdanlivo
obalený v sieti
svojho vlastného konania,
potom sa nachádza
úplne v moci tohto
sebou vytvoreného osudu.
Ten ho potom pripúta
ako nehybnú mušľu
na pevnú skalu
alebo ho unáša preč
ako pierko vo víchrici
vytvorenej jeho vlastnými
činmi a toto je – KARMA
(odplata).
Jeden materialista,
pojednávajúci o periodických
tvoreniach našej zemegule,
to vyjadril jednou vetou.
„Celá minulosť Zeme
nie je nič iné,
než rozvinutá prítomnosť.“
To bol Buchner.
Je tiež celkom pravdivé,
ako Burmeister (citovaný
v diele „Sila a hmota“)
poznámenáva, že
„historický výskum
vývoja Zeme dokázal,
že občas spočíva
na rovnakej báze;
že minulosť sa vyvinula
rovnakým spôsobom,
ako ubieha prítomnosť;
a že Sily,
ktoré boli v činnosti,
zostali večne rovnaké.“
Tie „Sily“ –
ich noumena sú skôr
rovnaké, samozrejme;

preto
fenomenálne Sily
musia byť tiež rovnaké.
Ako sa ale môže niekto
cítiť taký istý v tom,
že vlastnosti hmoty
sa nezmenili
pod rukou
Premennej Evolúcie?
Je to základný princíp
Okultnej filozofie,
táto istá rovnorodosť
hmoty a nemennosti
prírodných zákonov,
na ktorých materializmus
tak veľmi trvá;
ale tá jednota spočíva
na neoddeliteľnosti
Ducha od hmoty
a, ak sú tie dve zložky
raz oddelené,
celý Kozmos
by upadol späť
do chaosu a nebytia.
Preto je úplne mylné,
že všetky veľké
geologické zmeny
a hrozné krče
boli vyprodukované
obyčajnými a známymi
fyzickými silami.
Pretože tieto sily boli iba
nástrojmi a konečnými
prostriedkami na dokončenie
určitých účelov,
činiac pravidelne
a zjavne mechanicky,
prostredníctvom
vnútorného impulzu
pomýleného s nimi, ale mimo
ich materiálnu podstatu.
Existuje účel každého
dôležitého pôsobenia
Prírody, pričom tie pôsobenia
sú všetky cyklické
a periodické. Ale duchovné
Sily boli zvyčajne
zamieňané s čisto
fyzickými,
tie prvé sú popierané

a preto musia zostať
pre Vedu neznáme
pretože zostali
nepreskúmané.
„História Sveta začína
jeho hlavným cieľom“,
hovorí Hegel;
„uskutočnenie
Idey Ducha –
iba v predpokladanej forme,
to znamená,
ako Príroda; skrytý
a celkom skrytý
nevedomý inštinkt
a celý proces História...
je smerovaný k premene
tohto nevedomého impulzu
na vedomý.
Takto sa javiac vo forme
úplne prírodnej existencie,
prírodnej vôle – tej,
ktorá je nazývaná
subjektívnou stránkou –
fyzická túžba, inštinkt,
vášeň, súkromný záujem,
ako tiež názor
a subjektívne chápanie –
spontánne prezentujú seba
v úplnom začiatku.
Tieto rozsiahle zbierky
vôle, záujmov
a aktivít ustanovujú
nástroje a spôsoby
SVETOVÉHO DUCHA
pre dosiahnutie jeho zámeru;
prinášajúc ho
ku vedomiu
a uvedomovaniu.
A tento cieľ nie je iný,
než nájdanie seba –
dospenie k sebe –
a rozjímanie o sebe
v konkrétnej skutočnosti.
Ale že tie prejavy vitality
zo strany jednotlivcov
a ľudí, v ktorých
hľadajú a uspokojujú
svoje vlastné účely,
sú zároveň
prostriedkami a nástrojmi

vyššej moci,
vyššieho a širšieho
účelu, o ktorom oni nevedia –
ktorý si uvedomujú
nevedome –
môže byť
dôvodom na otázku;
radšej než byť
spytovaný...
na túto tému,
oznámila som svoj pohľad
na úplnom začiatku
a prehlásila našu hypotézu...
a našu vieru,
že Rozum
vládne Svetu
a následne
ovládal jeho históriu.
Vo vzťahu k tejto
nezávisle univerzálnej
a hmatateľnej existencie –
je všetko ostatné podriadené,
nápomocné,
a prostriedkom
pre jej vývoj.“
Žiaden metafyzik
či teozof by nemohol
protestovať voči týmto
pravdám, ktoré sú všetky
zahrnuté v ezoterických
učeniach. Existuje
predurčenie v geologickom
živote našej zemegule,
ako aj v histórii,
minulosti a budúcnosti,
rás a národov.
Toto je úzko spojené
s tým, čo nazývame
Karma (odplata)
a Západní panteisti,
„Nemesis“ a „Cykly“.
Zákon evolúcie
nás nesie po
vzostupnom oblúku
nášho cyklu,
keď dôsledky budú opäť
raz znovu zlúčené do neho,
a stanú sa (teraz
neutralizovanými) príčinami
a všetky veci

ovplyvnené minulosťou vôľou,
získajú svoju
pôvodnú harmóniu.
Toto bude cyklus
nášho špeciálneho „Kruhu“,
iba malý moment v trvaní
veľkého cyklu
alebo Mahayuga.
Skvelé filozofické
postrehy Hegela
našli svoje uplatnenie
v učeniach okultnej vedy,
ktorá ukazuje
prírodu večne konajúcu
s určitým zámerom,
ktorého výsledky
sú vždy duálne.
Toto bolo uvedené
v našich prvých okultných
zväzkoch v Isis Unveiled,
strana 268, diel II.,
v nasledujúcich slovách:
Ako naša planéta obieha
raz za rok okolo slnka,
a zároveň sa otočí
okolo svojej osi
každých 24 hodín,
takto pretínajúc malé kruhy
s veľkým kruhom,
taká je aj práca
menších cyklických období
uskutočnených
a odporúčaných
vo Veľkom Sarose (cykle).
Rotácia fyzického sveta
podľa dávneho učenia
je sprevádzaná
podobnou rotáciou
vo svete intelektu –
duchovnou evolúciou sveta
prebiehajúcou v cykloch
ako tá fyzická.